

største Betænkelse, jeg har her ved, er den samme, som blev ytret af min ærede Nabo til Venstre (Th. Nielsen) nemlig, at man risikerer i Henhold til tidligere Erfaringer, at Principperne kunne stifte igen, og det vilde være trist for en Egn, som nu har faaet en Linie opført paa et Forslag, som kommer her op fra det andet Ting, dersom den, efter at være strøget ud herpaa, bagefter skulde komme ind under Virkningen af et nyt Princip, og dersom det skulde blive paalagt den at bygge Banen selv, eller væsentlig selv, medens de Baner, som være saa heldige at blive staaende, have faaet Halvdelen som Tilskud af Statskassen.

Om det andet Punkt, som jeg nævnte før, og som jeg ogsaa betragter som et rimeligt Resultat af det ventede Udvalgs Arbejde, nemlig Laaneparagraffen, saa vil jeg sige, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet vil være rigtig og nødvendigt at gaa til et Statslaan i dette Øjemed, betragter jeg, lige som min ærede Sidermand til Venstre, som et aabent Spørgsmaal; jeg er ikke sikker paa, at det i og for sig vil være nødvendigt. Dersom ikke vor betydelige Kassebeholdning var bleven anvendt paa en Maade, til Foretagender, som vi alle kende, og som jeg ikke behøver nærmere at karakterisere, saa vilde jeg være ganske paa det rene med, at et Statslaan til de Foretagender, her foreslaas, vilde være ganske overflødig. Men Pengene ere jo nu en Gang i stort Omfang gaaede ud af Statskassen, og hvor ingen Ting er, har Rejserten tabt sin Ret, og det maa derfor blive Genstand for nærmere Overvejelse, om det kunde tænkes, at man kunde klare disse Udgifter, uden at behøve at ty til ekstraordinære Indtægter. Om man maaske kunde udstrække Bygningen af Banerne over et længere Tidsrum, skal jeg ikke komme dybere ind paa; jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere derom, og skal ikke sige, om jeg under visse Betingelser maaske kan gaa ind paa et Statslaan, eller om jeg til den Tid, naar Spørgsmaalet har været tilstrækkeligt prøvet og overvejet, maaske vil stemme derimod. Men en Ting ønsker jeg at sige — jeg ønsker ikke, at der paa dette Punkt skal være nogen Uklarhed med Hensyn til min Stilling. Mit Standpunkt til Statslaanet er det samme som i Fjor; jeg stemmer ikke for nogen Laaneparagraf, saa længe Rigsdagen ikke har nogen Indskyldelse paa, hvorledes Landets Finanser i det hele taget forvaltes. Skønt det ved denne 1ste Behandling jo ikke vil være rigtig at komme ind paa Enkeltheder, kan jeg dog ikke undlade at

gøre et Par Bemærkninger om de 2 Jærnbaner, som findes paa Forslaget. Den ene er Banen, som er foreslaaet under Nr. 12: „En Jærnbane fra Svendborg til Orbæl Station paa Nyborg-Ringebanen, under Forudsætning af Nyborg Kommunes Tilslutning“, saaledes hedder det i Forslaget. Det forekommer mig, at denne Affattelse er ingenlunde rigtig eller forsvarelig. Hvis dette gennemføres som Lov, saa vil jo altsaa den endelige Afstemning over, om der skal kunne bygges en Bane fra Svendborg til Orbæl, ikke komme til at foregaa i Rigsdagen, men i Nyborg Byraad, og det forekommer mig at være at drive den Ting for vidt. Jeg kan forstaa og ogsaa for saa vidt billige, at Nyborg Kommune stræber paa bedste Maade at varetage sine Interesser. Naar vi i foregaaende Aar have haft Forslag fremme om Nyborg-Ringe Banen, saa har jeg blandt de Argumenter, som talte for den, ogsaa stadig henvist til, at Nyborg Kommune, som mente sig noget forurettet ved tidligere Baneanlæg, ønskede meget at saa denne Bane gennemført, et Ønske som jeg, ogsaa fra den Side set, fandt fuldstændig berettiget. Men naar det gaar saa vidt som her, at det foreslaas, at Nyborg Kommune, Nyborg Byraad, skal afgøre — ikke blot spørges til Raads om, og forhandles med om, hvorledes disse Linier bedst og hensigtsmæssigt kunne lægges for ikke at fortrædige nogle af de mindre Byer — ligefrem afgøre, om de Landboere, der hv længere Syd paa, skulle saa Lov til sammen med Svendborg, Svendborg Amt og Svendborg Kommune, at bygge en Bane og køre til Svendborg, saa synes jeg, at det overstrider enhver rimelig Grænse. Den Mågt bør ikke ligge i et Byraads Haand. Jeg vil haabe, at det eventuelle Udvalg vil kunne finde en mere hensigtsmæssig Afgørelse, og jeg skal tilføje, jeg har ikke noget imod, at denne Afgørelse maa blive truffen saaledes, at de to Byer bleve stillede lige over for hinanden. Jeg antager for Resten, det maatte kunne gøres ved, at den påtænkte Bane fra Svendborg, i Stedet for at bøje stærkt hen til Orbæl, fortsættes længere frem op til Bindinge, saa at man fik det arrangeret saaledes, at den kunde benytte Ringe-Nyborg Sporet til Nyborg. I saa Fald vilde de 2 Baner komme til at løbe et Stykke ved Siden af hinanden; men naar de paagældende Egne ville bringe det Offer, var det en Udvej, som kunde antages. Saa vilde Byerne være lige stillede, og det vilde staa Landboerne, som ligge der imellem, frit at vælge, hvilken By de ville tage til, for at